

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 28. junija 2012 *

„Pritožba — Dostop do dokumentov institucij — Uredba (ES) št. 1049/2001 — Dokumenti, ki se nanašajo na postopek nadzora v zvezi s koncentracijo podjetij — Uredbi (EGS) št. 4064/89 in (ES) št. 139/2004 — Zavrnitev dostopa — Izjeme v zvezi z varstvom namena preiskave, poslovnih interesov in pravnih nasvetov ter postopkom odločanja institucij — Obveznost zadevne institucije, da opravi konkreten in posamičen preizkus vsebine dokumentov, navedenih v prošnji za dostop“

V zadevi C-404/10 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 10. avgusta 2010,

Evropska komisija, ki jo zastopajo B. Smulders, O. Beynet in P. Costa de Oliveira, zastopniki, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

pritožnica,

ob intervenciji

Češke republike, ki jo zastopata M. Smolek in D. Hadroušek, zastopnika,

Francoske republike, ki jo zastopa J. Gstalter, zastopnik,

intervenientki v pritožbenem postopku,

druge stranke v postopku so

Éditions Odile Jacob SAS, s sedežem v Parizu (Francija), ki jo zastopata O. Fréget in L. Eskenazi, odvetnika,

tožeča stranka na prvi stopnji,

ob intervenciji

Kraljevine Danske, ki jo zastopata S. Juul Jørgensen in C. Vang, zastopnika,

Kraljevine Švedske, ki jo zastopa K. Petkovska, zastopnica,

intervenientki v pritožbenem postopku,

Lagardère SCA, s sedežem v Parizu, ki jo zastopajo A. Winckler, F. de Bure in J.-B. Pinçon, odvetniki,

intervenientka na prvi stopnji,

* Jezik postopka: francoščina.

SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi K. Lenaerts, predsednik senata, J. Malenovský, sodnik, R. Silva de Lapuerta, sodnica, E. Juhász (poročevalec) in G. Arestis, sodnika,

generalni pravobranilec: J. Mazák,

sodna tajnica: R. Șereș, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 8. decembra 2011,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Evropska komisija s pritožbo predlaga, naj se sodba Splošnega sodišča Evropske unije z dne 9. junija 2010 v zadevi Éditions Jacob proti Komisiji (T-237/05, ZOdl., str. II-2245, v nadaljevanju: izpodbijana sodba) razveljavi, ker je bila z njo razglášena za delno nično Odločba Komisije D(2005) 3286 z dne 7. aprila 2005 (v nadaljevanju: sporna odločba), s katero je bil zavrnjena prošnja družbe Éditions Odile Jacob SAS (v nadaljevanju: Odile Jacob) za dostop do dokumentov, ki se nanašajo na postopek nadzora nad koncentracijami COMP/M.2978 – Lagardère/Natexis/VUP.
- 2 Družba Odile Jacob je z nasprotno pritožbo predlagala, naj se izpodbijana sodba razveljavi, ker je bila z njo zavrnjena njena prošnja, naj se sporna odločba razglási za nično v delu, v katerem je z njo zavrnjen popoln dostop do mnenja pravne službe Komisije, navedenega v točki 1(g) izpodbijane sodbe.
- 3 Ta zadeva spada v isti okvir kot zadeva C-551/10 P in združeni zadevi C-553/10 P in C-554/10 P, ki se nanašajo na postopek nadzora nad koncentracijami v zvezi s pridobitvijo založniških sredstev, ki jih ima v Evropi družba Vivendi Universal Publishing SA (v nadaljevanju: VUP).

Pravni okvir

- 4 Člen 4 Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 331) z naslovom „Izjeme“ določa:

„[...]“

2. Institucije zavrnejo dostop do dokumenta, kadar bi razkritje oslabilo varstvo:

- poslovnih interesov fizičnih in pravnih oseb, vključno z intelektualno lastnino,
- sodnih postopkov in pravnih nasvetov,
- namena inšpekcij, preiskav in revizij,

razen če prevlada javni interes za razkritje.

3. Dostop do dokumenta, ki ga je institucija pripravila ali prejela za notranjo rabo in se nanaša na zadevo, o kateri institucija ni odločala, se zavrne, če bi razkritje resno oslabilo postopek odločanja institucije, razen če ne prevlada javni interes za razkritje.

Dostop do dokumenta, ki vsebuje mnenja za notranjo rabo kot del razprav in predhodnih posvetovanj v zadevni instituciji, se zavrne tudi po sprejetju odločitve, če bi razkritje resno oslabilo postopek odločanja institucije, razen če ne prevlada javni interes za razkritje.

4. Glede dokumentov tretjih strank se institucija s tretjimi strankami posvetuje, da bi presodila, ali se lahko uporabi izjema iz odstavkov 1 ali 2, razen če je že jasno, ali naj se dokument razkrije ali ne.

[...]

6. Če velja katera od izjem le za dele zahtevanega dokumenta, se drugi deli dokumenta objavijo.

7. Izjeme, določene v odstavkih od 1 do 3, veljajo le za obdobje, ko je varstvo utemeljeno z vsebino dokumenta. Izjeme lahko veljajo za največ 30 let. Pri dokumentih, za katere veljajo izjeme glede zasebnosti ali poslovnih interesov, ter pri dokumentih občutljive narave lahko, če je potrebno, izjeme veljajo tudi po tem obdobju.“

- 5 Člen 17 Uredbe Sveta (EGS) št. 4064/89 z dne 21. decembra 1989 o nadzoru koncentracij podjetij (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 31) z naslovom „Poslovna [Poklicna] skrivnost“ določa:

„1. Podatki, pridobljeni z uporabo členov 11, 12, 13 in 18, se uporabijo samo za namene ustrezne zahteve, preiskave ali zaslišanja.

2. Brez poseganja v člene 4(3), 18 in 20 Komisija, pristojni organi držav članic, njihovi uradniki in drugi uslužbenci ne smejo razkriti podatkov, pridobljenih z uporabo te uredbe, za katere velja obveznost varovanja poslovne [poklicne] skrivnosti.

[...]“

- 6 Člen 18(3) navedene uredbe določa:

„Odločba Komisije temelji le na ugovorih, o katerih so lahko stranke predstavile svoja stališča. Pravice do obrambe se v postopku povsem spoštujejo. Dostop do spisa je na voljo vsaj neposredno prizadetim strankam, ob upoštevanju pravnega interesa podjetij do varovanja njihovih poslovnih skrivnosti.“

- 7 Člen 13(3) Uredbe Komisije (ES) št. 447/89 z dne 1. marca 1998 o priglasitvah, rokih in zaslišanjih, predpisanih z Uredbo št. 4064/89 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 284) določa:

„Zatem, ko Komisija naslovi svoje pripombe strankam, ki priglašujejo, jim na njihovo zahtevo odobri pravico do vpogleda v spis, da bi jim omogočila, da uveljavijo svoje pravice do obrambe.

Komisija na zahtevo odobri tudi drugim udeležnim strankam, ki jim je posredovala pripombe, pravico do vpogleda v spis, če je to potrebno, da pripravijo svoje pripombe.“

- 8 Člen 17(1) Uredbe št. 447/98 določa:

„Podatki, vključno z dokumenti, se ne posredujejo in niso dostopni, če vsebujejo poslovne skrivnosti katere koli osebe ali podjetja, vključno s strankami, ki priglašujejo, drugimi udeležnimi strankami ali tretjimi osebami, ali če vsebujejo druge zaupne podatke, za katere Komisija meni, da jih ni treba razkriti zaradi postopka, ali če gre za interne dokumente pristojnih organov.“

- 9 Člen 17 Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004 z dne 20. januarja 2004 o nadzoru koncentracij podjetij (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 3, str. 40) z naslovom „Poslovna [Poklicna] skrivnost“ v odstavkih 1 in 2 določa:

„1. Podatki, pridobljeni z uporabo te uredbe, se uporabijo samo za namene zadevne zahteve, preiskave ali zaslišanja.

2. Brez poseganja v člen 4(3), člena 18 in 20 Komisija, pristojni organi držav članic, njihovi uradniki in drugi državni uslužbenci ter druge osebe, ki delujejo pod nadzorom teh organov, pa tudi uradniki in drugi državni uslužbenci drugih organov držav članic ne smejo razkriti podatkov, pridobljenih z uporabo te uredbe, za katere velja obveznost varovanja poslovne [poklicne] skrivnosti.“

Dejansko stanje

- 10 Prošnje družbe Odile Jacob za dostop do nekaterih dokumentov so v izpodbijani sodbi navedene tako:

„1. [Družba Odile Jacob] je Komisijo [...] z dopisom z dne 27. januarja 2005 v skladu z Uredbo [...] št. 1049/2001 [...] prosila za dostop do več dokumentov v zvezi z upravnim postopkom (v nadaljevanju: zadevni postopek), v katerem je bila sprejeta Odločba Komisije 2004/422/ES z dne 7. januarja 2004 o razglasitvi koncentracije za združljivo s skupnim trgom in učinki sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru (Zadeva COMP/M.2978 – Lagardère/Natexis/VUP) (UL L 125, str. 54, v nadaljevanju: odločba o združljivosti), da bi jih uporabila v utemeljitev svoje tožbe v zadevi Éditions Odile Jacob proti Komisiji, T-279/04, o kateri odloča Splošno sodišče in se nanaša na razglasitev ničnosti odločbe o združljivosti. Šlo je za te dokumente:

(a) Odločba Komisije z dne 5. junija 2003 o začetku poglobljene preiskave na podlagi člena 6(1)(c) Uredbe [...] št. 4064/89 [...] v zadevnem postopku;

(b) celotna različica pogodbe o prodaji, ki so jo 3. decembra 2002 podpisale družbe Natexis Banques populaires SA na eni strani ter Segex Sarl in Ecrinvest 4 SA na drugi strani;

(c) korespondenca med Komisijo in družbo Natexis Banques populaires od septembra 2002 do priglasitve koncentracije 14. aprila 2003;

(d) korespondenca med Komisijo in družbo Lagardère SCA [v nadaljevanju: Lagardère] od septembra 2002 do navedene priglasitve;

(e) pogodba, s katero je družba Natexis Banques populaires 20. decembra 2002 postala lastnica sredstev družbe [VUP] od družbe Vivendi Universal SA;

(f) zaveza o nakupu družbe VUP, ki jo je družba Lagardère 22. oktobra 2002 dala družbi Vivendi Universal;

(g) vsi notranji memorandumi Komisije, ki se izključno ali neizključno nanašajo na uporabo člena 3(5)(a) Uredbe št. 4064/89 za nakup sredstev družbe VUP s strani družb Natexis SA/Investima 10 SAS, vključno s tistimi, ki so bili izmenjani med generalnim direktoratom (GD) Komisije za konkurenco in njeno pravno službo;

(h) vsi dopisi med Komisijo in družbo Natexis, ki se izključno ali neizključno nanašajo na uporabo člena 3(5)(a) Uredbe št. 4064/89 za nakup sredstev družbe VUP s strani družb Natexis/Investima 10.

2. [Družba Odile Jacob] je z dopisom z dne 27. januarja 2005 na Komisijo naslovila prošnjo za dostop do druge skupine dokumentov, da bi jih uporabila za utemeljitev svoje tožbe v zadevi Éditions Odile Jacob proti Komisiji, T-452/04, o kateri odloča Splošno sodišče in se nanaša na razglasitev ničnosti odločbe Komisije z dne 30. julija 2004 o potrditvi družbe Wendel Investissement SA kot kupca sredstev, ki jih je v skladu z odločbo o združljivosti prodala družba Lagardère (v nadaljevanju: odločba o potrditvi). Šlo je za te dokumente:
 - (a) odločba Komisije o potrditvi pooblaščenca, ki skrbi za izpolnjevanje zavez, ki jih je sprejela družba Lagardère ob odobritvi koncentracije z odločbo o združljivosti;
 - (b) pooblastilo, ki ga je družba Lagardère dala družbi Salustro Reydel Management SA v zvezi z nadzorom nad izpolnjevanjem zavez, ki jih je družba Lagardère sprejela ob odobritvi koncentracije z odločbo o združljivosti;
 - (c) morebitni predlogi sprememb Komisije v zvezi z osnutkom pooblastila in odgovori družbe Lagardère v zvezi s tem;
 - (d) pooblastilo, ki ga je družba Lagardère podelila upravitelju ločenih sredstev (Hold Separate Manager), odgovornemu za upravljanje sredstev v skladu z odločbo o združljivosti;
 - (e) odločba Komisije o potrditvi tega upravitelja;
 - (f) osnutek sporazuma, ki sta ga 28. maja 2004 podpisali družbi Lagardère in Wendel Investissement glede prevzema prodanih sredstev;
 - (g) dopis, ki ga je družba Lagardère 4. junija 2004 naslovila na Komisijo in v katerem ji je predlagala, naj potrdi družbo Wendel Investissement kot prevzemnika prodanih sredstev;
 - (h) zahteva za posredovanje podatkov, ki jo je Komisija 11. junija 2004 na podlagi člena 11 Uredbe št. 4064/89 naslovila na družbo Lagardère, da bi lahko presodila, ali so izpolnjeni pogoji za potrditev družbe Wendel Investissement;
 - (i) odgovor družbe Lagardère na to zahtevo za posredovanje podatkov z dne 21. junija 2004;
 - (j) poročilo pooblaščenca, v katerem se presoja kandidatura družbe Wendel Investissement za pridobitelja prodanih sredstev glede na merila za potrditev, predloženo Komisiji 5. julija 2004.
 3. Generalni direktor GD za konkurenco je [družbi Odile Jacob] 15. februarja 2005 po telefaksu poslal dopis Komisije z dne 5. februarja 2004 o potrditvi imenovanja pooblaščenca in upravitelja ločenih sredstev (dokumenti iz točke 2(a) in (e) zgoraj) in jo obvestil, da ji ne more posredovati drugih dokumentov, ker so zajeti z izjemami, opredeljenimi v členu 4(2), od prve do tretje alineje, in (3), drugi pododstavek, Uredbe št. 1049/2001, in da ni višjega javnega interesa za njihovo razkritje.
 4. [Družba Odile Jacob] je z dopisom z dne 18. februarja 2005 vložila potrdilno prošnjo (v nadaljevanju: prošnja za dostop) glede dokumentov, do katerih ji je bil dostop zavrnen.
 5. Generalni sekretar Komisije je 14. marca 2005 [družbo Odile Jacob] obvestil, da je rok za odgovor na njeno prošnjo v skladu s členom 8(2) Uredbe št. 1049/2001 podaljšan do 7. aprila 2005 zaradi kompleksnosti prošnje za dostop in števila zahtevanih dokumentov.“
- 11 Komisija je s sporno odločbo potrdila svojo zavrnitev dostopa do zadevnih dokumentov z dne 15. februarja 2005.

- 12 Prvič, Komisija je v tej odločbi označila dokumente, na katere se nanaša prošnja za dostop, in predložila njihov podrobni seznam, razen dokumentov iz točke 1(d) izpodbijane sodbe, ker naj bi korespondenca med družbo Lagardère in Komisijo zajemala približno dvajset fasciklov in bi sestavljanje podrobnega seznama pomenilo nesorazmerno upravno breme. Poleg tega je pojasnila, da nima dokumenta, navedenega v točki 1(f) izpodbijane sodbe, in poudarila, da dokumenti iz točke 1(c) vključujejo dokumente iz točke 1(h) izpodbijane sodbe.
- 13 Nato je Komisija v navedeni odločbi pod naslovom „Varstvo namena preiskave“ pojasnila, da „so vsi navedeni dokumenti zajeti z izjemo od pravice do dostopa, katere cilj je varstvo namena preiskave Komisije (člen 4(2), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001)“.
- 14 Komisija je na podlagi uporabe navedene izjeme s sporno odločbo zavrnila dostop do vseh zahtevanih dokumentov, ker naj bi bili poslani službam Komisije oziroma naj bi jih te sestavile v postopku nadzora v zvezi s koncentracijo podjetij. Komisija je menila, da če bi Splošno sodišče odločbo o združljivosti razglasilo za nično, bi morala Komisija sprejeti novo odločbo in zato ponovno začeti preiskavo. Namen te preiskave naj bi bil ogrožen, če bi v tej fazi gradivo, sestavljeno ali prejeto v zadevnem postopku, postalo javno. Splošneje, Komisija je menila, da bi razkritje informacij, ki so ji bile posredovane v okviru postopka nadzora v zvezi s koncentracijo, porušilo zaupanje med Komisijo in zainteresiranimi strankami, nujno za zbiranje informacij, ki jih potrebuje.
- 15 Komisija je poleg tega v sporni odločbi izrecno pojasnila, da je ta zavrnitev utemeljena, ker „je izjema, katere cilj je varstvo namena preiskave, uporabna za vse dokumente, ki so predmet prošnje“.
- 16 Komisija se je v tej odločbi sklicevala tudi na izjemo iz člena 4(2), prva alineja, Uredbe št. 1049/2001 v zvezi z varstvom poslovnih interesov, da bi upravičila zavrnitev dostopa do dokumentov iz točk 1, od (b) do (e) in (h), ter 2(b), (c) (delno), (d), (f), (g), (i) in (j) izpodbijane sodbe, ker naj bi vsebovali kočljive informacije o poslovnih strategijah zadevnih podjetij, ki so jih ta poslala Komisiji zgolj zaradi nadzora v zvezi z načrtovano koncentracijo. Komisija je menila, da tudi dokumenti iz točk 1(a) ter 2(c) glede dopisa, ki ga je Komisija naslovila na družbo Lagardère, in (h) te sodbe, ki jih je vse sestavila sama, vsebujejo poslovno kočljive informacije o zadevnih podjetjih.
- 17 Komisija se je poleg tega v sporni odločbi sklicevala na izjemo iz člena 4(3), drugi pododstavek, Uredbe št. 1049/2001 v zvezi z varstvom odločanja institucije, da bi upravičila zavrnitev dostopa do dveh od treh notranjih dopisov Komisije iz točke 1(g) izpodbijane sodbe. Pri enem gre za prošnjo GD za konkurenco pravni službi za nasvet, pri drugem pa za dopis, sestavljen za člana Komisije, odgovornega za konkurenco, v katerem je povzeta vsebina spisa.
- 18 Komisija je v zvezi s tem v tej odločbi pojasnila, da „bi razkritje teh dokumentov škodovalo namenu preiskave [...], poleg tega pa bi bilo samo odločanje resno ogroženo, če bi notranja posvetovanja med službami Komisije, ki se nanašajo na to zadevo, postala javna“. Tako je trdila, da morajo imeti njene službe možnost svobodno izražati stališča brez vsakršnih zunanjih pritiskov, da bi jo informirale za sprejetje odločitve.
- 19 Komisija se je v navedeni odločbi oprla tudi na izjemo iz člena 4(2), druga alineja, Uredbe št. 1049/2001 v zvezi z varstvom pravnih nasvetov, da bi upravičila zavrnitev dostopa do enega od dokumentov iz točke 1(g) izpodbijane sodbe. Poudarila je, da je bistveno, da se lahko pravni nasveti podajajo popolnoma iskreno, objektivno in neodvisno. Menila je, da se pravna služba, če bi morala upoštevati, da bo njeno mnenje naknadno objavljeno, ne bi izrazila popolnoma neodvisno.
- 20 Komisija je v sporni odločbi glede dokumentov tretjih strank menila, da se ji v skladu s členom 4(4) Uredbe št. 1049/2001 ni bilo treba posvetovati z njimi, saj je menila, da se uporabi ena od navedenih izjem in da je torej jasno, da zadevnih dokumentov ni treba razkriti.

- 21 Komisija je v tej odločbi trdila, da je proučila možnost, da družbi Odile Jacob prizna delni dostop do zadevnih dokumentov na podlagi člena 4(6) Uredbe št. 1049/2001, in da jo je zavrnila zaradi velikega števila zahtevanih dokumentov in dejstva, da je skoraj vsa njihova vsebina zajeta z zgoraj naštetimi izjemami. Ugotavljanje, kateri deli teh dokumentov se smejo poslati, naj bi pomenilo nesorazmerno upravno breme glede na javni interes za dostop do razdrobljenih delov, ki bi s tem nastali.
- 22 Poleg tega je Komisija v navedeni odločbi opozorila, da razkritja teh dokumentov nikakor ni mogoče upravičiti s tem, da prevlada javni interes, saj prošnja za dostop temelji na obrambi interesov družbe Odile Jacob v sporu pred Splošnim sodiščem, ki spada pod zasebni, in ne javni interes.
- 23 Komisija je v tej odločbi opozorila na druga posebna pravila o dostopu, določena z Uredbo št. 4064/89 in določbami poslovnikov Sodišča in Splošnega sodišča, ki stranki v okviru sodnega postopka omogočajo, da predlaga sprejetje ukrepov procesnega vodstva, vključno s prošnjo za predložitev listin v zvezi s tekočo zadevo.
- 24 Nazadnje, Komisija je v sporni odločbi poudarila, da to, da je zahteve za posredovanje podatkov na podlagi člena 11 Uredbe št. 4064/89 priložila k svojemu odgovoru na tožbo v zadevi T-279/04, ne more pomeniti, da mora razkriti zahtevo za posredovanje podatkov iz točke 2(h) izpodbijane sodbe, naslovljeno na družbo Lagardère, na podlagi iste določbe. Opozorila je, da so dokumenti, priloženi k vlogam, ki so predložene Sodišču in Splošnemu sodišču, poslani zgolj zaradi zadevnega postopka in niso namenjeni javnemu razkritju, medtem ko je pošiljanje dokumenta na podlagi Uredbe št. 1049/2001 enakovredno objavi tega dokumenta.
- 25 Družba Odile Jacob je po sprejetju sporne odločbe 5. julija 2005 v zadevi T-279/04 na podlagi člena 64 Poslovnika Splošnega sodišča vložila predlog za ukrep procesnega vodstva, v skladu s katerim naj Splošno sodišče Komisiji naloži, naj predloži dokumente iz točke 1, od (a) do (h), izpodbijane sodbe. Komisija je družbi Odile Jacob v prilogi k svojim stališčem o tem predlogu poslala dokument iz navedene točke 1(a), in sicer svojo odločbo z dne 5. junija 2003 o začetku poglobljene preiskave na podlagi člena 6(1)(c) Uredbe št. 4064/89 v zadevnem postopku.

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

- 26 Družba Odile Jacob je 17. junija 2005 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo za razglasitev ničnosti sporne odločbe.
- 27 Družba Odile Jacob je v utemeljitev svoje tožbe navedla štiri tožbene razloge, ki se nanašajo na neobstoj konkretnega in posamičnega preizkusa dokumentov iz prošnje za dostop, na očitno napako pri presoji Komisije pri uporabi izjem iz člena 4(2) in (3) Uredbe št. 1049/2001, na kršitev pravice dostopa do vsaj dela zahtevanih dokumentov in na kršitev načela sorazmernosti, ker se niso tehtale izjeme, ki so se uveljavljale, in javni interes, ki prevlada in s katerim se upraviči razkritje zahtevanih dokumentov.
- 28 Splošno sodišče je s sklepom z dne 10. julija 2009 v skladu s členi 65(b), 66(1) in 67(3), tretji pododstavek, Poslovnika od Komisije zahtevalo, naj predloži vse zahtevane listine, razen tistih iz točk 1(f) ter 2(a) in (e) izpodbijane sodbe, s pojasnilom, da te listine ne bodo poslane niti družbi Odile Jacob niti intervenientki v okviru tega postopka. Komisija je to upoštevala in navedene listine predložila Splošnemu sodišču.
- 29 Komisija je družbi Odile Jacob poslala več dokumentov ali njihovih delov, za katere je ta zaprosila na podlagi Uredbe št. 1049/2001. Splošno sodišče je zato menilo, da ni bilo več treba odločati o zakonitosti sporne odločbe v delu, v katerem je Komisija zavrnila dostop do dokumentov iz točk 1, od (a) do (c), ter 2(h) in (j) izpodbijane sodbe. Poleg tega družba Odile Jacob ni izpodbijala trditve Komisije, da nima dokumenta iz točke 1(f) te sodbe.

- 30 Zato je Splošno sodišče v točki 32 izpodbijane sodbe navedlo, da so predmet spora dokumenti iz točk 1(d), (e), (g) in (h) ter 2, od (b) do (d), (f), (g) in (i) izpodbijane sodbe (v nadaljevanju: sporni dokumenti).
- 31 Splošno sodišče je najprej obravnavalo dopustnost prve trditve družbe Lagardère, da bi bilo treba prošnjo za dostop presojati glede na posebne okoliščine postopka nadzora v zvezi s koncentracijami podjetij. Družba Lagardère je menila, da za dostop do spisa v postopkih nadzora v zvezi s koncentracijami veljajo posebna pravila, določena v členu 17 Uredbe Komisije (ES) št. 802/2004 z dne 7. aprila 2004 o izvajanju Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 3, str. 88). Splošno sodišče je poudarilo, da je bil predmet predlogov vloge za intervencijo lahko samo podpora predlogom ene od strank, in je, ker je ugotovilo, da te trditve nista navajali stranki, to trditev zavrglo kot nedopustno.
- 32 Splošno sodišče je glede strukture preizkusa tožbenih razlogov sledilo vrstnemu redu utemeljevanja Komisije, v skladu s katerim so bili vsi sporni dokumenti zajeti z izjemo iz člena 4(2), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001 v zvezi varstvom namena preiskave, poleg tega pa so bili nekateri od teh dokumentov popolnoma ali delno zajeti tudi z drugimi izjemami. Tako je Splošno sodišče utemeljenost izjeme v zvezi z varstvom ciljev navedenih ravnanj ugotavljalo v točkah od 63 do 97 izpodbijane sodbe, izjeme v zvezi z varstvom poslovnih interesov v točkah od 109 do 129 te sodbe, izjeme v zvezi z varstvom odločanja v točkah od 136 do 145 navedene sodbe in, nazadnje, izjeme v zvezi z varstvom pravnih nasvetov v točkah od 152 do 163 te sodbe.
- 33 Ker je Splošno sodišče ugotovilo, da sta prvi in drugi tožbeni razlog tesno povezana, ju je obravnavalo skupaj.
- 34 Splošno sodišče je po tem, ko je spomnilo na ustaljeno sodno prakso v zvezi z obveznostjo konkretnega in posamičnega preizkusa prošelj za dostop do dokumentov institucij, poudarilo, da je morala zadevna institucija preveriti, prvič, ali je dokument iz prošnje za dostop spadal na področje uporabe ene od izjem iz člena 4 Uredbe št. 1049/2001, drugič, ali je razkritje tega dokumenta konkretno in dejansko ogrožalo varovani interes, in tretjič, če ga je ogrožalo, ali se je potreba po varstvu nanašala na celoten navedeni dokument.
- 35 Splošno sodišče je to analizo opravilo v treh korakih, najprej je analiziralo, ali sporni dokumenti spadajo v izjemo v zvezi z varstvom namena inšpekcij, preiskav in revizij, določeno v členu 4(2), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001.
- 36 Splošno sodišče je v točki 67 izpodbijane sodbe glede dokumentov, poslanih pred 14. aprilom 2003 na podlagi neuradnega, t. i. „predpriglasitvenega“ postopka menilo, da jih je bilo treba šteti za povezane s preiskavo, ki jo je izvajala Komisija zaradi nadzora nad koncentracijami, kot je razvidno iz dopisa generalnega direktorja GD za konkurenco z dne 14. februarja 2005, v katerem so ti dokumenti opredeljeni kot del spisa te preiskave in izpodbijane odločbe, ki natančno določa, da so bili vsi sporni dokumenti „sestavljani ali prejeti v okviru obravnave [v zadevnem postopku]“. Splošno sodišče je v točki 67 izpodbijane sodbe izrecno ugotovilo, da „se dejansko vsi zahtevani dokumenti nanašajo na preiskavo“.
- 37 Splošno sodišče je v točki 70 izpodbijane sodbe obravnavalo, ali je bilo *ratione temporis* še mogoče uporabiti navedeno izjemo.
- 38 Splošno sodišče je poudarilo, da je družba Odile Jacob zaprosila za sporne dokumente, čeprav sta bili v obravnavanem primeru na podlagi zadevne preiskave že sprejeti dve odločbi Komisije, odločba o združljivosti in odločba o potrditvi. Vendar je Splošno sodišče navedlo tudi, da ti odločbi še nista bili pravnomočni glede na to, da sta pred Splošnim sodiščem zoper njiju potekala postopka za razglasitev ničnosti, in sicer v zadevah T-279/04 in T-452/04.

- 39 Splošno sodišče je v točkah 76 in 77 izpodbijane odločbe ugotovilo, da bi dopustitev, da so sporni dokumenti še vedno lahko zajeti z izjemo iz člena 4(2), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001, dokler odločbi o združljivosti in potrditvi, sprejeti na podlagi zadevne preiskave, nista postali pravnomočni, pomenila, da bi bil dostop do teh dokumentov podrejen negotovemu, prihodnjemu in morebiti oddaljenemu dogodku. Splošno sodišče je zato menilo, da sporni dokumenti ob sprejetju sporne odločbe niso več spadali na področje uporabe izjeme v zvezi z varstvom namena preiskave.
- 40 Splošno sodišče je v točkah 78 in 82 izpodbijane sodbe dodalo, da tudi če bi navedeni dokumenti utegnili spadati na področje uporabe izjeme v zvezi z varstvom namena preiskave, iz obrazložitve sporne odločbe, ki je preveč ohlapna ter splošna in se ne „nanaša na nobeno okoliščino obravnavane zadeve“, nikakor ni bilo razvidno, da je Komisija konkretno in posamično proučila sporne dokumente. Splošno sodišče meni, da bi se enako razlogovanje lahko uporabilo za vse dokumente, posredovane v katerem koli postopku nadzora nad koncentracijo podjetij, saj se abstraktna in splošna obrazložitev sporne odločbe ne nanaša na vsebino spornih dokumentov.
- 41 Splošno sodišče je glede vseh dopisov med Komisijo in družbo Lagardère od septembra 2002 do priglasitve koncentracije zavrnilo trditve Komisije, pri čemer je menilo, da so se na podlagi uporabe člena 2(3) Uredbe št. 1049/2001 določbe o dostopu javnosti do dokumentov Komisije uporabljale za vse dokumente te institucije in da dokumenti o nadzoru nad koncentracijami podjetij niso bili izvzeti iz te določbe. Splošno sodišče je zato menilo, da se je Komisija morala s konkretnim in dejanskim preizkusom vsakega spornega dokumenta prepričati, da je bil ta dokument očitno zajet z izjemo v zvezi z varstvom namena preiskave. Komisija se tako tej obveznosti ni mogla izogniti z abstraktnim preizkusom teh dokumentov.
- 42 Splošno sodišče je glede trditve Komisije v zvezi s členom 17(1) Uredbe št. 139/2004, v skladu s katerim se „[p]odatki, pridobljeni z uporabo te uredbe, [...] uporabijo samo za namene zadevne zahteve, preiskave ali zaslišanja“, v točki 89 izpodbijane sodbe poudarilo, da se ta določba, katere besedilo je enako besedilu določbe Uredbe št. 4064/89, ki je uporabljiva v tej zadevi, nanaša na to, kako sme Komisija uporabiti posredovane informacije, in ne ureja dostopa do dokumentov, zagotovljenega z Uredbo št. 1049/2001.
- 43 Splošno sodišče je v navedeni točki pojasnilo, da te določbe „ni [...] mogoče razlagati kot oviro za uveljavljanje pravice dostopa do dokumentov, zagotovljene s členom 255 ES in Uredbo št. 1049/2001. Poleg tega jo je treba razlagati ob upoštevanju odstavka 2 člena 17 Uredbe št. 139/2004, ki izključuje zgolj razkritje informacij, za katere velja obveznost varovanja poslovne [poklicne] skrivnosti“. Podjetja, ki opravijo priglasitev, lahko torej pričakujejo, da bodo zbrane informacije, ki niso poklicna skrivnost, razkrite“.
- 44 Splošno sodišče je v točki 90 izpodbijane sodbe poudarilo, da „ker ima javnost pravico dostopa do dokumentov, ki vsebujejo posamezne informacije, v skladu s sodno prakso ni mogoče šteti, da za te informacije zaradi njihove narave velja poklicna skrivnost (sodba Splošnega sodišča z dne 30. maja 2006 v zadevi Bank Austria Creditanstalt proti Komisiji, T-198/03, ZOdl., str. II-1429, točka 74). Obveznost poklicne skrivnosti torej ni tako obsežna, da bi lahko upravičila splošno in abstraktno zavrnitev dostopa do dokumentov, poslanih v okviru priglasitve koncentracije. Niti v členu 287 ES niti v uredbah št. 4064/89 in št. 139/2004 sicer ni izrecno navedeno, katere informacije so po naravi poklicna skrivnost. Toda iz besedila člena 17(2) teh uredb je razvidno, da vse zbrane informacije niso nujno poklicna skrivnost. Pri presoji zaupnosti informacije je treba zato tehtati med pravnimi interesi, ki nasprotujejo njenemu razkritju, in splošnim interesom, ki zahteva, da dejavnosti institucij Skupnosti potekajo čim bolj javno (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Bank Austria Creditanstalt proti Komisiji, točka 71, in sodbo Splošnega sodišča z dne 12. oktobra 2007 v zadevi Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse proti Komisiji, T-474/04, ZOdl., str. II-4225, točke od 63 do 66).“
- 45 Splošno sodišče je v točki 91 izpodbijane sodbe menilo, da „Komisija lahko tako s konkretnim in posamičnim preizkusom zahtevanih dokumentov v skladu s členom 4(2), prva alineja, Uredbe št. 1049/2001 zagotovi polni učinek določb, ki se uporabljajo na področju koncentracij, popolnoma

skladno z Uredbo št. 1049/2001. Iz tega je razvidno, da obveznost poklicne skrivnosti iz člena 287 ES in člena 17 uredb št. 4064/89 in št. 139/2004 Komisije ne more razbremeniti konkretnega preizkusa vsakega zadevnega dokumenta, ki ga zahteva člen 4(2) Uredbe št. 1049/2001.“

- 46 Ker je Splošno sodišče menilo, da je Komisija napačno uporabila pravo s tem, da je zavrnila dostop do spornih dokumentov, ker naj bi bili zajeti z izjemo iz člena 4(2), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001, je ugotovilo, da je sporna odločba glede tega nezakonita.
- 47 Vendar je Splošno sodišče v točki 99 izpodbijane sodbe poudarilo, da so vsi sporni dokumenti, dostop do katerih je Komisija zavrnila na podlagi izjeme v zvezi z varstvom namena preiskave, še vedno lahko zajeti tudi z drugimi izjemami od pravice do dostopa, določenimi v Uredbi št. 1049/2001.
- 48 Splošno sodišče je zato preizkusilo, ali so bili lahko ti dokumenti zajeti z drugimi izjemami od pravice do dostopa, ki jih določa ta uredba, kot so varstvo poslovnih interesov, varstvo odločanja ali varstvo pravnih nasvetov.
- 49 Splošno sodišče je v točkah od 113 do 119 izpodbijane sodbe glede izjeme v zvezi z varstvom poslovnih interesov menilo, da ni mogoče šteti, da so sporni dokumenti – čeprav utegnejo že zaradi svoje vsebine vsebovati informacije v zvezi s poslovnimi strategijami zadevnih podjetij – že po svoji naravi zajeti s to izjemo, glede na to, da ima javnost pravico dostopa do dokumentov institucij. Splošno sodišče je zato razsodilo, da se je morala Komisija, da bi zavrnila dostop do dokumenta, prepričati s konkretnim in dejanskim preizkusom vsebine vsakega spornega dokumenta, da je bil ta dokument zajet z izjemo iz člena 4(2), prva alineja, Uredbe št. 1049/2001.
- 50 Splošno sodišče je v točkah od 125 do 127 izpodbijane sodbe glede posvetovanja s tretjimi strankami iz člena 4(4) navedene uredbe poudarilo, da je opustitev posvetovanja s tretjimi strankami, ki so avtorji dokumentov, v skladu z Uredbo št. 1049/2001, le če se ena od izjem iz navedene uredbe očitno nanaša na zadevni dokument. Vendar je Splošno sodišče menilo, da v obravnavanem primeru ta pogoj ni izpolnjen glede izjem v zvezi z varstvom preiskave in varstvom poslovnih interesov.
- 51 Splošno sodišče je v točkah od 138 do 143 izpodbijane sodbe glede izjeme v zvezi z varstvom odločanja menilo, da sta dopis z dne 10. februarja 2002 GD za konkurenco pravni službi Komisije in dopis z dne 4. novembra 2002, v katerem je povzeta vsebina spisa, vsebovala mnenja za notranjo rabo kot del razprav in predhodnih posvetovanj in da sta zato torej spadala na področje uporabe člena 4(3), drugi pododstavek, Uredbe št. 1049/2001. Splošno sodišče je glede na to, da je menilo, da je bila utemeljitev Komisije splošna in abstraktna, ugotovilo, da zadevna institucija ni dokazala, da utegne dostop do zadevnih dokumentov konkretno in dejansko oslabiti varstvo odločanja Komisije in da bi razkritje teh dokumentov lahko bistveno vplivalo na to odločanje.
- 52 Nazadnje, Splošno sodišče je v točki 154 izpodbijane sodbe glede izjeme v zvezi z varstvom pravnih nasvetov menilo, da mnenje pravne službe Komisije z dne 10. oktobra 2002 ustreza izjemi iz člena 4(2), druga alineja, Uredbe št. 1049/2001.
- 53 V skladu s točkama 159 in 160 izpodbijane sodbe je obstajalo razumno predvidljivo, in ne zgolj hipotetično, tveganje, da bi razkritje navedenega mnenja škodovalo prihodnjemu delu pravne službe Komisije med drugim ob sporih pred Splošnim sodiščem in da bi bila ta služba v prihodnosti zadržana in previdna pri pripravi takih mnenj, da ne bi vplivala na zmožnost odločanja Komisije na področjih, na katerih deluje kot uprava.
- 54 Splošno sodišče je poudarilo tudi, da bi lahko razkritje mnenj pravne službe Komisije to institucijo postavilo v kočljiv položaj, resno vplivalo na svobodo mnenja te službe in njeno zmožnost, da se pred sodiščem Unije brani učinkovito in z enakimi izhodiščnimi možnostmi, kot jih imajo drugi pravni zastopniki različnih strank v sodnem postopku, ter oslabilo končno stališče Komisije in njeno notranje odločanje.

- 55 Splošno sodišče je zato zavrnilo trditve družbe Odile Jacob, da razkritje mnenja pravne službe iz točke 1(g) izpodbijane sodbe ne bi oslabilo varstva pravnih nasvetov.
- 56 Splošno sodišče je nato v točkah od 167 do 176 izpodbijane sodbe obravnavalo tretji tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev pravice dostopa do vsaj dela spornih dokumentov.
- 57 Splošno sodišče meni, da je konkretni in posamični preizkus potreben tudi pri uporabi člena 4(6) Uredbe št. 1049/2001. Zadevna institucija lahko ta preizkus opusti šele, ko je dejansko proučila vse druge morebitne možnosti in v svoji odločbi podrobno pojasnila razloge, iz katerih tudi te različne možnosti vključujejo nerazumno količino dela. Ker Komisija ni ravnala tako, je Splošno sodišče ugotovilo, da je treba tudi sporno odločbo razglasiti za nično.
- 58 Nazadnje, Splošno sodišče je v točkah od 189 do 196 izpodbijane sodbe glede četrtega tožbenega razloga, ki se nanaša na kršitev načela sorazmernosti, ugotavljalo, ali je obstajal javni interes, ki prevlada in ki bi lahko upravičil razkritje zadevnega mnenja pravne službe Komisije glede na člen 4(2), zadnji stavek, Uredbe št. 1049/2001.
- 59 Splošno sodišče je po tem, ko je obravnavalo različne trditve družbe Odile Jacob v zvezi z obrambo njenih interesov v okviru tožbe, ohranjanjem neizkrivljene konkurence na založniških trgih v Franciji in tveganjem izogibanja pravil o nadzoru nad koncentracijami podjetij, zavrnilo vse te trditve, ker je menilo, da ne obstaja interes, ki prevlada in ki bi upravičeval razkritje zadevnih pravnih nasvetov.
- 60 Splošno sodišče je na podlagi vseh teh ugotovitev, kot izhaja iz točke 197 izpodbijane sodbe, sporno odločbo razglasilo za nično, ker je z njo zavrnen tako popolni kot delni dostop do vseh zaprosenih dokumentov razen do pravnega nasveta iz točke 1(g) te sodbe.

Postopek pred Sodiščem

- 61 Komisija je v sodnem tajništvu Sodišča 10. avgusta 2010 vložila predlog za izdajo začasne odredbe, s katero je želela doseči odlog izvršitve izpodbijane sodbe, dokler Sodišče ne odloči o pritožbi.
- 62 Glede na to, da Komisija ni dokazala obstoja velike in nepopravljive škode, in ker zato predlog za odlog izvršitve izpodbijane sodbe ne izpolnjuje pogoja nujnosti, je predsednik Sodišča s sklepom z dne 31. januarja 2011 ta predlog za izdajo začasne odredbe zavrnil.
- 63 S sklepom predsednika Sodišča z dne 2. februarja 2011 je bila Kraljevini Danski in Kraljevini Švedski dovoljena intervencija v podporo predlogom družbe Odile Jacob, Češki republiki pa intervencija v podporo predlogom Komisije.
- 64 S sklepom predsednika Sodišča z dne 29. junija 2011 sta bili Francoski republiki dovoljena intervencija v podporo predlogom Komisije in predstavitev stališč med ustnim postopkom.

Predlogi strank

- 65 Komisija s pritožbo Sodišču predlaga, naj:
- razveljavi izpodbijano sodbo v delu, v katerem je ta sporno odločbo razglasila za delno nično;
 - zavrne ničnostno tožbo, ki jo je družba Odile Jacob vložila pri Splošnem sodišču, in dokončno odloči o vprašanjih, ki so predmet te pritožbe;
 - družbi Odile Jacob naloži plačilo stroškov, ki jih je Komisija priglasila na prvi stopnji in v tej pritožbi.

- 66 Družba Odile Jacob z odgovorom na tožbo in nasprotno pritožbo predlaga Sodišču, naj:
- zavrne pritožbo Komisije, ker je deloma nedopustna in vsekakor neutemeljena, in
 - razveljavi izpodbijano sodbo v delu, v katerem je ta zavrnila njen predlog za razglasitev ničnosti sporne odločbe v delu, v katerem ta odločba zavrača popolni dostop do mnenja pravne službe Komisije, navedenega v točki 1(g) navedene sodbe.
- 67 Češka republika in Francoska republika podpirata predloge Komisije. Kraljevina Danska in Kraljevina Švedska podpirata predloge družbe Odile Jacob.
- 68 Družba Lagardère predlaga Sodišču, naj:
- razveljavi izpodbijano sodbo v delu, v katerem je ta sporno odločbo razglasila za delno nično;
 - zavrne nasprotno pritožbo in tožbo, ki jo je družba Odile Jacob vložila pri Splošnem sodišču, in
 - družbi Odile Jacob naloži plačilo vseh stroškov, ki so nastali na obeh stopnjah.

Pritožba

- 69 Komisija v pritožbi navaja dva pritožbena razloga, od katerih se prvi nanaša na napako pri razlagi Uredbe št. 1049/2001, ker Splošno sodišče pri razlagi izjem iz člena 4 te uredbe ni upoštevalo določb Uredbe št. 4064/89.
- 70 Drugi pritožbeni razlog, ki je razdeljen na pet delov, se nanaša na napačno razlago členov 4(2) in (3) Uredbe št. 1049/2001. Prvi del se nanaša na obveznost konkretnega in posamičnega preizkusa vsakega dokumenta, navedenega v prošnji za dostop. Drugi del se nanaša na napačno razlago člena 4(2), tretja alinea, te uredbe glede izjeme v zvezi z varstvom namena preiskave. Tretji del se nanaša na napačno razlago člena 4(2), prva alinea, navedene uredbe glede izjeme v zvezi z varstvom poslovnih interesov. Četrty del se nanaša na napačno razlago člena 4(3), drugi pododstavek, te uredbe glede izjeme v zvezi z varstvom odločanja. Peti del se nanaša na napačno razlago člena 4(6) Uredbe št. 1049/2001 glede pravice do delnega dostopa.
- 71 Komisija pritožbo začneja s sklicevanjem na sporno odločbo in opozarja na izjeme, ki zajemajo sporne dokumente in ki so utemeljevale zavrnitev prošnje za dostop. Te izjeme so določene v teh določbah:
- člen 4(2), tretja alinea, Uredbe št. 1049/2001 se nanaša na varstvo namena preiskave, ki se uporablja za vse sporne dokumente;
 - člen 4(2), prva alinea, te uredbe, se nanaša na varstvo poslovnih interesov, ki se uporablja za dokumente, navedene v točki 1(d), (e) in (h) ter 2(b), (c), delno, (d), (f), (g) in (i) izpodbijane sodbe;
 - člen 4(3), drugi pododstavek, navedene uredbe se nanaša na varstvo odločanja institucije, ki se uporablja za dva od treh notranjih dopisov Komisije, navedenih v točki 1(g) izpodbijane sodbe;
 - člen 4(2), druga alinea, te uredbe se nanaša na varstvo pravnih nasvetov, ki se uporabi za mnenje pravne službe Komisije, navedeno v točki 1(g) izpodbijane sodbe.

Trditve strank

Napačna razlaga Uredbe št. 1049/2001 v povezavi z neupoštevanjem določbe Uredbe št. 4064/89

- 72 Komisija meni, da Splošno sodišče Uredbe št. 1049/2001 ni razlagalo in uporabilo skladno, kar je v nasprotju z določbami, ki se nanašajo na postopek nadzora nad koncentracijami podjetij, in z namenom zakonodajalca Unije. Ta uredba naj bi določala splošno pravilo, ki se uporablja za vse dokumente, ki jih imajo na voljo institucije. Izjeme od dostopa do dokumentov institucij naj bi bile tako določene na široko, da bi varovale javne ali zasebne interese in bi se uporabile v najrazličnejših možnih okoliščinah, ki se lahko pojavijo v praksi. Te izjeme naj bi bilo torej treba razlagati tako, da varujejo javne in zasebne pravne interese na vseh področjih, na katerih delujejo institucije, in, natančneje, kadar so ti interesi predmet izrecnega varstva na podlagi drugih določb prava Unije, kot je Uredba št. 4064/89.
- 73 Sodišče naj bi že razlagalo Uredbo št. 1049/2001, tako da jo je povežalo z drugimi uporabljivimi pravnimi akti, v sodbah z dne 29. junija 2010 v zadevah Komisija proti Technische Glaswerke Ilmenau (C-139/07 P, ZOdl., str. I-5885) in Komisija proti Bavarian Lager (C-28/08 P, ZOdl., str. I-6055). Izpodbijana sodba pa naj bi uporabi teh pravnih virov nasprotovala v več pogledih.
- 74 Splošno sodišče naj bi ogrozilo ravnovesje Uredbe št. 4064/89. Obveznosti, naložene podjetjem, da posredujejo podatke in informacije, in obsežna pooblastila za preiskavo, ki jih ima Komisija, naj bi bila uravnotežena z določbami o okrepljenem varstvu, ki ga določata navedena uredba in Uredba št. 802/2004, ki je izvedbena uredba te uredbe. Namen zagotovitve varstva naj bi bil, da se v javnem interesu omogoči dobro delovanje sistema nadzora nad koncentracijami podjetij in da se zagotovi upoštevanje pravnega interesa zadevnih podjetij, da se informacije, ki jih posredujejo Komisiji, uporabljajo zgolj za namene preiskave ter da zaupne informacije niso razkrite, tako da se prepreči poseganje javnih organov v njihovo zasebno dejavnost.
- 75 Komisija meni, da je namen obveznosti poklicne skrivnosti iz člena 339 PDEU in člena 17 Uredbe št. 4064/89, da se ne posega v poslovne skrivnosti in druge poslovne interese podjetij in da se jim zagotovi pravica do obrambe. Ta razlaga naj bi temeljila na sodbah z dne 16. julija 1992 v zadevi Asociación Española de Banca Privada in drugi (C-67/91, Recueil, str. I-4785); z dne 15. oktobra 2002 v združenih zadevah Limburgse Vinyl Maatschappij in drugi proti Komisiji (C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, od C-250/99 P do C-252/99 P in C-254/99 P, ZOdl., str. I-8375) in z dne 14. februarja 2008 v zadevi Varec (C-450/06, ZOdl., str. I-581).
- 76 Komisija poudarja, da je treba šteti, da se podatki, ki jih posredujejo podjetja, ki so stranke v koncentraciji, nanašajo na njihove zasebne dejavnosti, in je zato v zvezi z njimi treba spoštovati določbe člena 8 Evropske Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, ki je bila podpisana v Rimu 4. novembra 1950. Pravico do dostopa do listin iz spisa s področja koncentracij podjetij naj bi imele le stranke, na katere se postopek neposredno nanaša, z izjemo listin, ki se nanašajo na poslovne skrivnosti, in če je to potrebno, druge fizične ali pravne osebe, ki izkažejo upravičen interes, v skladu s členom 18(3) Uredbe št. 4064/89. Vsem drugim prosilcem, ki ne izkažejo takega interesa, naj bi bil dostop do dokumentov iz spisa zavrnen zgolj na tej podlagi in brez dodatne utemeljitve.
- 77 Splošno sodišče naj tako v izpodbijani odločbi namerno ne bi upoštevalo sistema, določenega v uredbah št. 4064/89 in št. 802/2004.
- 78 Splošno sodišče naj bi s tem, da je štelo, da je Uredba št. 1049/2001 pomembnejša od vseh drugih pravnih norm, ne samo od Uredbe št. 4064/89, ampak tudi od Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in od Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, kršilo pravo Unije.
- 79 Družba Lagardère meni, da je Splošno sodišče v točkah od 33 do 38 izpodbijane sodbe napačno zavrnilo trditve o izključni uporabi pravil o dostopu do spisa, določenih na področju nadzora v zvezi s koncentracijami.

- 80 Češka republika v podporo pritožbi poudarja, da načelo dostopa do dokumentov institucij ni absolutno načelo in da zanj veljajo nekatere omejitve, kot je spoštovanje poklicne ali poslovne skrivnosti strank v postopku. Zato naj bi bilo potrebno dostop do dokumentov, ki vsebujejo informacije, omejiti na prosilce dostopa, ki so „v določeni meri“ prizadeti in ki so izkazali upravičen interes v smislu Uredbe št. 4064/89. Češka republika trdi, da bi dovolitev dostopa do dokumentov na področju koncentracij lahko pomenila bistveno prednost na trgu za podjetja, ki so konkurenčna stranki v postopku.
- 81 Družba Odile Jacob trdi, da je bil pritožbeni razlog, ki se nanaša na uporabo določb Uredbe št. 4064/89, prvič naveden v fazi pritožbe in da ga je zato treba šteti za nedopustnega. Ta družba poudarja, da je ravnanje Komisije na tej stopnji paradoksalno, ker je ta institucija v celoti ignorirala vsako uporabljivost te uredbe, ko je sklenila selektivno posredovati nekatere dokumente pred Splošnim sodiščem in ko je obravnavala prošnje za dostop do zadevnih dokumentov.
- 82 Družba Odile Jacob podredno trdi, da je prvi pritožbeni razlog vsekakor očitno neutemeljen. Komisija naj bi napačno uporabila načelo enotnosti prava Unije v podporo svoje razlage. Pripravljalno gradivo za Uredbo št. 1049/2001 naj bi nasprotovalo presoji Komisije glede povezanosti te uredbe in specialnih uredb na področju dostopa do dokumentov. Od načel, navedenih v tej uredbi, naj bi bilo mogoče odstopiti le, če specifične norme določajo širši dostop, ne pa obratno. Konkurenčno pravo naj ne bi bilo sistem odstopanj za omejevanje določb Uredbe št. 1049/2001. Uredbe o koncentracijah podjetij in o pravici do dostopa naj si ne bi nasprotovale in Splošno sodišče naj bi pravilno določilo ravnovesje med njimi.
- 83 Družba Odile Jacob meni, da je treba v okviru dostopa do dokumentov v zvezi z preiskavami koncentracij podjetij razlikovati med odnosi med Komisijo in podjetij, ki so v preiskavi, ter med odnosi med Komisijo in tretjimi strankami. Uredba št. 4064/89 naj bi v okviru prvega odnosa podjetjem, ki so predmet preiskave, zagotavljala zaščito njihove pravice do obrambe. Komisija naj bi imela v okviru drugega razmerja obveznost preglednosti na podlagi Uredbe št. 1049/2001. Ti obveznosti naj bi imeli enak cilj, to je zagotoviti meje zakonitosti ravnanja Komisije. Analogije med obravnavanim primerom in zadevo, v kateri je bila izdana zgoraj navedena sodba Komisija proti Bavarian Lager, ki jo želi vzpostaviti Komisija, naj ne bi bilo.
- 84 Kraljevina Švedska v podporo družbe Odile Jacob poudarja, da to, da specialna zakonodaja določa druga pravila za dostop do dokumentov institucij, ne pomeni, da ta pravila avtomatično prevladajo nad pravili Uredbe št. 1049/2001. Ob upoštevanju vseh pravil na področju tajnosti naj bi taka razlaga bistveno zmanjšala pomembnost te uredbe, bila naj bi v nasprotju z načelom največje mogoče preglednosti dejavnosti institucij iz členov 1 PEU, 15 PDEU in 42 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah ter naj bi navedeni uredbi odvzela smisel in učinke.
- 85 Kraljevina Švedska poudarja, da iz zgoraj navedenih sodb Asociación Española de Banca Privada in drugi ter Limburgse Vinyl Maatschappij in drugi proti Komisiji izhaja, da je namen omejitve uporabe informacij, pridobljenih v okviru postopka nadzora nad koncentracijami podjetij, v povezavi z obveznostjo varovanja poklicne skrivnosti varstvo pravice podjetij do obrambe. Ta omejitev naj bi Komisiji preprečevala, da v katerem koli drugem okviru uporabi informacije, ki jih podjetja predložijo v okviru takega postopka. Vendar, kot naj bi poudarilo Splošno sodišče, naj bi bil namen te omejitve zgolj omejiti pravico Komisije, da sama uporabi podatke iz te omejitve, in naj se ne bi nanašala na pravico javnosti, da se seznani z dokumenti. Pri razlagi izjem, določenih v Uredbi št. 1049/2001, naj ne bi bilo treba upoštevati člena 17(1) Uredbe št. 4064/89.
- 86 Kraljevina Švedska meni tudi, da člena 17(2) Uredbe št. 4064/89, ki se nanaša na obveznost spoštovanja poklicne skrivnosti, in člena 18(3) te uredbe, ki varuje pravico stranke do obrambe, ni mogoče razlagati tako, da bi bila njuna posledica lahko to, da se izjeme, določene v Uredbi št. 1049/2001, razlaga širše, kot je to mogoče na podlagi člena 4 te zadnjenevedene uredbe.

Napačna razlaga člena 4(2) in (3) Uredbe št. 1049/2001

– Prvi del drugega pritožbenega razloga: obveznost posamičnega in konkretnega preizkusa vsakega zadevnega dokumenta

- 87 Komisija s prvim delom drugega tožbenega razloga izpodbija obveznost konkretnega in posamičnega preizkusa za vse sporne dokumente, ki je bila ugotovljena v izpodbijani sodbi.
- 88 Ob podpori družbe Lagardère meni, da je zgoraj navedena sodba Komisija proti Technische Glaswerke Ilmenau, ki velja za področje državne pomoči, uporabljiva v postopku nadzora nad koncentracijami podjetij v delu, v katerem je v tej sodbi vzpostavljena splošna domneva, da javno razkritje dokumentov iz spisa načeloma pomeni oslabitev varstva namena preiskave.
- 89 Poudarja, da je treba sprejeti splošno domnevo, da dostop do dokumentov, ki niso dostopni tretjim osebam, ki niso udeležene v zadevnem postopku, načeloma pomeni oslabitev varstva namena preiskave. Taki dokumenti naj bi bili dostopni zgolj, če niso zajeti s to domnevo ali če prevlada javni interes, ki upravičuje njihovo razkritje na podlagi člena 4(2) Uredbe št. 1049/2001.
- 90 Družba Odile Jacob, ki se opira na razlogovanje Splošnega sodišča, meni, da je prvi del drugega pritožbenega razloga neutemeljen. Posamični in konkretni preizkus vsakega dokumenta naj bi bila načelna rešitev, ki se mora uporabiti za vse izjeme iz člena 4 Uredbe št. 1049/2001 tudi na področju nadzora nad koncentracijami podjetij. To, da Komisija razpolaga z zelo zaupnimi informacijami, je nikakor ne razbremenjuje obveznosti, da opravi ta posamični in konkretni preizkus, pa čeprav le za ugotovitev, kateri od teh dokumentov takih informacij ne vsebujejo, in se lahko, če je to potrebno, dovoli dostop do njih ali njihovega dela.
- 91 Družba Odile Jacob meni, da sklicevanje na zgoraj navedeno sodbo Komisija proti Technische Glaswerke Ilmenau ni upoštevno v zadevi, ki se nanaša na koncentracijo podjetij, ker na področju državne pomoči, ki je predmet navedene sodbe, zainteresirane stranke nimajo nobene pravice do dostopa do dokumentov iz upravnega spisa Komisije, pri čemer to ni tako na področju nadzora nad koncentracijami podjetij, ker člena 17 in 18 Uredbe št. 4064/89 tak dostop omogočata. Poleg tega naj bi Komisija v zadevi, v kateri je bila izdana zgoraj navedena sodba Komisija proti Technische Glaswerke Ilmenau, del zadevne pomoči še preizkušala, tako da je bilo izjemo v zvezi z varstvom namena preiskave še vedno mogoče uveljavljati.
- Drugi del drugega pritožbenega razloga: napačna razlaga člena 4(2), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001 glede izjeme v zvezi z varstvom namena preiskave
- 92 Komisija trdi, da preiskave, na katero se nanašajo sporni dokumenti, ni bilo mogoče šteti za končano, ker je bila veljavnost odločb o združljivosti in potrditvi izpodbijana in ker bi Komisija, če bi bili ti odločbi razglašeni za nični, morala preiskavo ponovno začeti. Ugotovitev Splošnega sodišča v točki 77 izpodbijane sodbe, da sporni dokumenti ob sprejetju sporne odločbe niso več spadali na področje uporabe izjeme v zvezi z varstvom namena preiskave, naj bi bila nezakonita.
- 93 Iz zgoraj navedene sodbe Komisija proti Technische Glaswerke Ilmenau naj bi izhajalo, da se navedena izjema lahko še naprej uporablja in da lahko upravičuje zavrnitev dostopa do vseh dokumentov, ne da bi bilo treba opraviti konkretni preizkus po tem, ko Komisija sprejme odločbo, da se preiskava konča. Navedena sodba naj namreč faze postopka ne bi razdeljevala na preiskavo, ki poteka, in končano preiskavo.
- 94 Komisija meni, da je razlaga člena 4(2), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001, navedena v izpodbijani sodbi, v nasprotju z namenom te določbe in da je njena posledica paradoks na področju nadzora nad koncentracijami podjetij. Čeprav se dostop do spisa zavrne na podlagi pravil konkurence brez kakršne

koli proučitve dokumentov vsem tretjim strankam, ki ne izkažejo „upravičenega interesa“ v postopku, pa je dostop javnosti mogoče zavrniati zgolj na podlagi konkretne in natančne proučitve vsebine zadevnih dokumentov in natančne obrazložitve, kar naj bi povsem izkrivilo strukturo postopka na tem področju.

95 Družba Odile Jacob trdi, da so argumenti, predlagani v okviru drugega dela drugega pritožbenega razloga, v bistvu ponovitev argumentov, ki jih je Komisija že navedla na prvi stopnji in v okviru prvega dela drugega pritožbenega razloga.

96 Družba Odile Jacob trdi, da si uredbi št. 4064/89 in 1049/2001 glede dostopa tretjih strank do spisov ne nasprotujeta. Ti uredbi določata, da „tretje osebe“ nimajo niti absolutne pravice do dostopa niti jim ni mogoče dostopa absolutno zavrniti.

– Tretji del drugega pritožbenega razloga: napačna razlaga člena 4(2), prva alineja, Uredbe št. 1049/2001 glede izjeme v zvezi z varstvom poslovnih interesov

97 Komisija izpodbija razlago Splošnega sodišča v zvezi s členom 4(2), prva alineja, Uredbe št. 1049/2001 glede izjeme v zvezi z varstvom poslovnih interesov. Komisija trdi, da koncentracija podjetij po svoji naravi zahteva posredovanje veliko zelo zaupnih informacij, za katere velja obveznost varovanja poslovne skrivnosti, določena v členu 339 PDEU in členu 17 Uredbe št. 4064/89. Zato naj bi bilo v obravnavanem primeru za zagotavljanje zaupnosti spornih dokumentov in omejitve njihovega izkoriščanja v skladu s členom 16 Uredbe št. 1049/2001 potrebno imeti pooblastilo za zavrnitev dostopa do njih, ne da bi jih bilo treba konkretno in natančno preizkusiti. Prav tako naj se ne bi bilo treba posvetovati s tretjo stranko, ker naj bi iz člena 4(4) Uredbe št. 1049/2001 jasno izhajalo, da spornih dokumentov ni mogoče razkriti javnosti. Poleg tega naj bi stranka, ki je predložila navedene dokumente, in sicer družba Lagardère, še vedno nasprotovala njihovem razkritju, kar dokazuje njeno sodelovanje na tej stopnji odločanja.

98 Družba Odile Jacob meni, da pravila za dostop, določena v Uredbi št. 4064/89, Komisije nikakor ne razbremenijo obveznosti, da opravi konkretni in posamični preizkus vsakega dokumenta, vključno z zaupnimi dokumenti v okviru prošnje za dostop na podlagi Uredbe št. 1049/2001, da bi se uravnotežili zadevni interesi in zagotovilo enakovredno varstvo poslovnih interesov zadevnih podjetij in pravice pravice do dostopa vsaj do dela dokumentov, ki jo je mogoče zavrniti le na podlagi konkretne in posamične obrazložitve. Poleg tega naj bi imela pojma zaupnosti v smislu Uredbe št. 4064/89 in varstva poslovnih interesov enak pomen. V primeru morebitnega neskladja med uredbama št. 4064/89 in št. 1049/2001 naj nikakor ne bi bilo mogoče podpreti stališča, da ima prva prednost, saj določa, da morajo biti vse druge določbe na področju dostopa do dokumentov institucij usklajene z njenimi določbami.

– Četrty del drugega pritožbenega razloga: napačna razlaga člena 4(3), drugi pododstavek, Uredbe št. 1049/2001 glede izjeme v zvezi z varstvom odločanja institucije

99 Komisija meni, da je Splošno sodišče napačno razlagalo člen 4(3), drugi pododstavek, Uredbe št. 1049/2001 glede izjeme v zvezi z varstvom odločanja institucije. Komisija tako kot v zvezi z drugimi izjemami poudarja, da obstaja domneva nedostopnosti do notranjih dokumentov na področju koncentracij podjetij, da bi se izognilo tveganju oslabitve odločanja Komisije.

100 Družba Odile Jacob zavrača ta pojem „domnevne nedostopnosti“ do dokumentov na področju koncentracij podjetij. Komisija naj bi morala predložiti konkretne utemeljitve, ne pa le splošne ugotovitve. V pripravljalnem gradivu, na podlagi katerega je bila sprejeta Uredba št. 1049/2001, naj bi bilo načelo nedostopnosti vseh notranjih dopisov institucij zavrnjeno. Zato naj ne bi bilo mogoče sprejeti, da se dostop do vseh notranjih dopisov zavrne zgolj zato, ker je navedeni dopis mnenje v smislu člena 4(3), drugi pododstavek, ta uredbe.

– Peti del drugega pritožbenega razloga: napačna razlaga člena 4(6) Uredbe št. 1049/2001 glede pravice do delnega dostopa

- 101 Komisija meni, da je bilo dostop do spornih dokumentov mogoče zakonito zavrni na podlagi splošnih domnev in da ni moglo priti do kršitve pravice do delnega dostopa do teh dokumentov na podlagi člena 4(6) Uredbe št. 1049/2001.
- 102 Družba Odile Jacob meni, da se Komisija s splošno domnevo o nedostopnosti ni mogla izogniti svoji obveznosti, da posreduje sporne dokumente, in bi morala zlasti obravnavati možnost dostopa do dela teh dokumentov, kot je določena v členu 4(6) te uredbe.

Presoja Sodišča

- 103 Ker se prvi in drugi pritožbeni razlog v veliki meri prekrivata, ju je treba obravnavati skupaj.
- 104 Najprej je treba odgovoriti na trditev družbe Odile Jacob, ki meni, da je vprašanje povezanosti uredb št. 4064/89 in št. 1049/2001 v fazi pritožbe nedopustno.
- 105 Ta trditev ni utemeljena. Ni sporno, da je Komisija v odgovoru na tožbo pred Splošnim sodiščem uveljavljala izjemo v zvezi z varstvom namena preiskave, določeno v členu 4(2), tretja alinea, Uredbe št. 1049/2001, kot utemeljitev za zavrnitev razkritja spornih dokumentov. Čeprav Komisija v odgovoru na tožbo ni izrecno navajala Uredbe št. 4064/89, se je preiskava, na katero se sklicuje Komisija, nedvomno nanašala na upravni postopek koncentracije podjetij iz te uredbe. To izhaja iz prvega dopisa z dne 27. januarja 2005, s katerim je družba Odile Jacob prosila Komisijo za dostop do dokumentov v zvezi z upravnim postopkom, na podlagi katerega je bila sprejeta odločba o združljivosti. Prvi dokument, ki ga je Splošno sodišče navedlo v točki 1(a) izpodbijane sodbe kot zaproseni dokument, je odločba Komisije z dne 5. junija 2003 o začetku poglobljene preiskave na podlagi člena 6(1)(c) Uredbe št. 4064/89. Komisija je poleg tega v dupliki pred Splošnim sodiščem izrecno omenila to uredbo.
- 106 Tako je treba ugotoviti, da vprašanje povezanosti uredb št. 4064/89 in št. 1049/2001 ne spreminja predmeta spora in ga mora Sodišče obravnavati.
- 107 Komisija s tožbenima razlogoma v bistvu trdi, da je razlogovanje Splošnega sodišča napačno, ker upoštevne določbe Uredbe št. 4064/89, ki se nanašajo na dostop do dokumentov iz postopka nadzora v zvezi s koncentracijo podjetij, niso bile upoštevane v okviru razlage izjem od pravice do dostopa iz člena 4(2), prva in tretja alinea, Uredbe št. 1049/2001, ki se nanašata na varstvo poslovnih interesov in namena preiskave.
- 108 Ta očitke je ob upoštevanju sodne prakse Sodišča v zvezi z razmerjem med Uredbo št. 1049/2001 in nekaterimi posebnimi uredbami prava Unije, ki je vzpostavljena zlasti z zgoraj navedeno sodbo Komisija proti Technische Glaswerke Ilmenau; zgoraj navedeno sodbo Komisija proti Bavarian Lager in sodbo z dne 21. septembra 2010 v združenih zadevah Švedska in drugi proti API in Komisiji (C-514/07 P, C-528/07 P in 532/07 P, ZOdl., str. I-8533), utemeljen.
- 109 Obravnavani primer se namreč nanaša na razmerje med Uredbo št. 1049/2001 in še eno uredbo, in sicer Uredbo št. 4064/89, ki ureja posebno področje prava Unije. Ti uredbi imata različne cilje. Namen prve je zagotoviti največjo možno preglednost odločanja javnih organov in podatkov, na katerih temeljijo njihove odločbe. Njen namen je torej v največji meri omogočati izvrševanje pravice dostopa do dokumentov in spodbujati dobre upravne prakse. Namen druge je zagotoviti spoštovanje poklicne skrivnosti v postopkih nadzora nad koncentracijami podjetij v Skupnosti.

- 110 V obravnavanem primeru ti uredbi ne vsebujeta izrecne določbe, da ima ena od teh uredb prednost pred drugo. Zato je treba zagotoviti tako uporabo vsake od teh uredb, ki bo v skladu z uporabo druge uredbe, in tako omogočiti skladno uporabo.
- 111 Čeprav je v skladu s sodno prakso Sodišča namen Uredbe št. 1049/2001 zagotoviti javnosti pravico do čim širšega dostopa do dokumentov institucij, za to pravico ob upoštevanju sistema izjem, določenih v členu 4 te uredbe, veljajo nekatere omejitve na podlagi javnega ali zasebnega interesa (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Komisija proti Technische Glaswerke Ilmenau, točka 51).
- 112 Komisija je v obravnavanem primeru zavrnila posredovanje spornih podatkov družbi Odile Jacob, pri čemer se je sklicevala, prvič, v zvezi z vsemi dokumenti na izjemo, določeno v členu 4(2), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001, in drugič, v zvezi z nekaterimi navedenimi dokumenti na izjeme, ki se nanašajo na varstvo poslovnih interesov, varstvo odločanja institucije in varstvo pravnih nasvetov, določenih v členu 4(2), prva alineja, (3), drugi pododstavek, in (2), druga alineja, te uredbe.
- 113 V zvezi s tem je treba poudariti, da lahko institucija Unije ob presoji prošnje za dostop do dokumentov, s katerimi razpolaga, upošteva več razlogov za zavrnitev, navedenih v členu 4 Uredbe št. 1049/2001.
- 114 Zato se je Komisija v obravnavanem primeru lahko zakonito oprla na več kumulativnih razlogov, zato da je zavrnila dostop do spornih dokumentov. Razlogi za zavrnitev glede vseh dokumentov temeljijo v bistvu na izjemi v zvezi z varstvom namena preiskave in nato podredno in posamično na drugih izjemah, kot so navedene v točki 112 te sodbe.
- 115 Prvič, glede dokumentov, ki so bili izmenjani med Komisijo in strankama, ki sta opravili prigrasitev, ali tretjimi osebami, ni sporno, da se zadevni dokumenti dejansko nanašajo na preiskavo v smislu člena 4(2), tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001. Poleg tega glede namena postopka nadzora v zvezi s koncentracijo podjetij, v okviru katerega je treba preveriti, ali koncentracija daje strankama, ki sta opravili prigrasitev, tržno moč, ki lahko pomembno vpliva na konkurenco, Komisija v okviru takega postopka zbira občutljive poslovne informacije v zvezi s poslovnimi strategijami, ki jih uporabljajo podjetja, zneski njihove prodaje, tržnimi deleži in poslovnimi odnosi, tako da dostop do dokumentov takega postopka nadzora lahko oslabi varstvo poslovnih interesov navedenih podjetij. Zato so izjeme v zvezi z varstvom poslovnih interesov in tiste v zvezi z namenom preiskave v obravnavanem primeru tesno povezane.
- 116 Gotovo za zavrnitev dostopa do dokumenta načeloma ne zadošča, da ta dokument spada na področje dejanja ali interesa, navedenega v členu 4(2) Uredbe št. 1049/2001, saj mora zadevna institucija pojasniti, kako bi dostop do tega dokumenta lahko konkretno in dejansko škodoval interesu, ki je varovan z eno od izjem, določenih v tem členu. Vendar se lahko ta institucija v zvezi s tem opre na splošne domneve, ki veljajo za določeno vrsto dokumentov, saj lahko podobne splošne ugotovitve veljajo za zahteve za razkritje, ki se nanašajo na istovrstne dokumente (glej zgoraj navedeno sodbo Komisija proti Technische Glaswerke Ilmenau, točki 53 in 54 ter navedena sodna praksa).
- 117 Glede postopkov nadzora državnih pomoči je Sodišče menilo, da lahko take splošne domneve izhajajo iz Uredbe Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena [88] Pogodbe ES (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 339), ki posebej ureja področje državnih pomoči in vsebuje določbe v zvezi z dostopom do informacij in dokumentov, pridobljenih v okviru postopka preiskave in nadzora pomoči (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Komisija proti Technische Glaswerke Ilmenau, točke od 55 do 57).
- 118 Take splošne domneve veljajo na področju postopka nadzora nad koncentracijami podjetij, ker ureditev, ki ureja ta postopek, določa tudi natančna pravila v zvezi z obravnavo informacij, ki so bile pridobljene ali so nastale v okviru takega postopka.
- 119 Člena 17 in 18(3) Uredbe št. 4064/89 in člen 17 Uredbe št. 447/98 omejujejo uporabo informacij v okviru postopka nadzora nad koncentracijami podjetij s tem, da omejujejo dostop do spisa „neposredno prizadetim strankam“ in „drugim udeležnim strankam“ ob upoštevanju pravnega

interesa vpletenih podjetij do varovanja njihovih poslovnih skrivnosti in zahtevajo, da so zbrane informacije uporabljene le za namen zahteve za predložitev informacij, preiskave ali zaslišanja in da informacije, ki jih po njihovi naravi zajema varovanje poklicne skrivnosti, niso razkrite. Te določbe so bile v bistvu povzete po členih 17 in 18(3) Uredbe št. 139/2004 in členu 17 Uredbe št. 802/2004.

- 120 Pravica do vpogleda v upravni spis v okviru postopka nadzora nad koncentracijo podjetij in pravica dostopa do dokumentov na podlagi Uredbe št. 1049/2001 se sicer pravno razlikujeta, vendar je njuna posledica s funkcionalnega vidika enaka. Dostop do spisa namreč – ne glede na pravno podlago za njegovo odobritev – zainteresiranim osebam omogoča, da pridobijo vse pripombe in dokumente, ki so bili predloženi Komisiji (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Komisija proti Technische Glaswerke Ilmenau, točka 59).
- 121 Kot je poudarila Komisija, bi v teh okoliščinah splošen dostop na podlagi Uredbe št. 1049/2001 do dokumentov, ki so bili izmenjani v okviru takega postopka med Komisijo in strankama, ki sta opravili priglasitev, ali tretjimi osebami, ogrozil ravnovesje, ki ga je želel zakonodajalec Unije zagotoviti v uredbi o koncentracijah med obveznostjo, da zadevna podjetja posredujejo Komisiji morebiti občutljive poslovne informacije, zato da bi Komisija lahko odločila o skladnosti načrtovane koncentracije s skupnim trgom, in zagotovilom okrepljenega varstva informacij, ki so tako posredovane Komisiji, z vidika poklicne skrivnosti in poslovnih skrivnosti.
- 122 Če bi osebe, ki na podlagi uredbe niso pooblašene za dostop do spisa o postopku nadzora nad koncentracijami podjetij ali ki jih je mogoče šteti za zainteresirane, vendar niso uresničevale svoje pravice do dostopa do informacij ali pa jim je bila ta pravica zavrnjena, lahko pridobile dostop do dokumentov v zvezi s takim postopkom na podlagi Uredbe št. 1049/2001, bi bil sistem, vzpostavljen s to uredbo, ogrožen.
- 123 Zato bi moralo Splošno sodišče za razlago izjem iz člena 4(2), prva in tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001 ugotoviti, da obstaja splošna domneva, da razkritje dokumentov, ki so bili izmenjani med Komisijo in podjetji med postopkom nadzora nad koncentracijami podjetij, pomeni oslabitev varstva namena preiskave in poslovnih interesov podjetij, vpletenih v tak postopek (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Komisija proti Technische Glaswerke Ilmenau, točka 61).
- 124 Ob upoštevanju interesov, ki so varovani v okviru nadzora nad koncentracijo podjetij, je treba ugotoviti, da ugotovitev iz prejšnje točke ni odvisna od vprašanja, ali se prošnja za dostop nanaša na že končan postopek nadzora ali postopek, ki še poteka. Objava kočljivih informacij, ki se nanašajo na gospodarske dejavnosti vpletenih podjetij, lahko škoduje njihovemu poslovnemu interesu ne glede na to, ali postopek nadzora poteka. Poleg tega pa se s tako objavo po koncu postopka nadzora tvega odvrčanje sodelovanja podjetji v času, ko postopek še poteka.
- 125 Poleg tega je treba poudariti, da se lahko v skladu s členom 4(7) Uredbe št. 1049/2001 izjeme, ki se nanašajo na poslovne interese ali kočljive dokumente, uporabljajo 30 let ali celo dalj, če je to potrebno.
- 126 Zgoraj navedena splošna domneva ne izključuje možnosti, da se dokaže, da za dokument, katerega razkritje je zaproseno, ta domneva ne velja ali da prevlada javni interes za razkritje tega dokumenta v skladu s členom 4(2) Uredbe št. 1049/2001 (zgoraj navedena sodba Komisija proti Technische Glaswerke Ilmenau, točka 62).
- 127 Drugič, glede izjeme iz člena 4(3), drugi pododstavek, Uredbe št. 1049/2001 je treba opozoriti, da se je Komisija na navedeno izjemo sklicevala za to, da je zavrnila dostop do dopisa GD za konkurenco pravni službi Komisije, v katerem je bilo zaproseno za mnenje o uporabljivosti člena 3(5)(a) Uredbe št. 4064/89, in do dopisa, poslanega članu Komisije, odgovornemu za konkurenco, v katerem je bila povzeta vsebina spisa, kot sta navedena v točki 1(g) izpodbijane sodbe.

- 128 V zvezi s tem je treba poudariti, da je v tej zadevi podobno kot v zadevi, v kateri je bila izdana zgoraj navedena sodba Komisija proti Technische Glaswerke Ilmenau (glej zlasti točki 14 in 22 te sodbe), potekal sodni postopek pred Splošnim sodiščem, ko je bila vložena prošnja za dostop do spornih dokumentov. Ni namreč sporno, da je družba Odile Jacob za te dokumente zaprosila, da bi jih uporabila v podporo svoje tožbe v zadevi T-279/04, ki je jo je obravnavalo Splošno sodišče med vložitvijo prošnje za dostop.
- 129 Tak položaj se razlikuje od položaj iz sodbe z dne 21. julija 2011 v zadevi Švedska proti MyTravel in Komisiji (C-506/08 P, ZOdl., str. I-6237), v katerem je bila ob vložitvi prošnje za dostop do notranjih dokumentov, izdanih v okviru upravnega postopka nadzora nad koncentracijo podjetij, odločba Komisije v zvezi z zadevno koncentracijo podjetij razglašena za nično s sodbo Splošnega sodišča, ki je postala pravnomočna, ker zoper njo ni bila vložena pritožba, in v katerem Komisija po ničnostni sodbi ni nadaljevala ravnanj, potrebnih za morebitno izdajo nove odločbe v zvezi z navedeno koncentracijo. Razlikuje se tudi od položaja v sodbi, razglašeni na isti dan v zadevi Komisija proti Agrofert Holding, v katerem je bila prošnja za dostop do notranjih dokumentov vložena, čeprav je odločba, s katero je Komisija končala postopek nadzora koncentracije, na katerega so se nanašali navedeni dokumenti, postala dokončna, ker zoper njo ni bilo vloženo nobeno pravno sredstvo.
- 130 V položaju, kakršen je v obravnavanem primeru, v katerem bi zadevna institucija glede na izid sodnega postopka lahko nadaljevala ravnanja, potrebna za morebitno izdajo nove odločbe v zvezi z zadevno koncentracijo, je treba ugotoviti, da obstaja splošna domneva, da bi to, da bi se navedeni instituciji naložila obveznost, da med tem postopkom razkrije notranje dopise, kot so ti, navedeni v točki 127 te sodbe, pomenilo pomembno ogrožanje odločanja te institucije.
- 131 Taka ugotovitev velja tudi za pravni nasvet, naveden v točki 1(g) izpodbijane sodbe, za katerega veljajo tudi ugotovitve, ki jih je Splošno sodišče pravilno navedlo v točki 160 izpodbijane sodbe.
- 132 Poudariti je treba tudi, da je Sodišče v točkah 84 in 85 zgoraj navedene sodbe Švedska in drugi proti API in Komisiji navedlo, da je cilj omejitev uporabe načela preglednosti pri sodni dejavnosti zagotoviti, da se pravica dostopa do dokumentov institucij izvaja brez poseganja v varstvo sodnih postopkov. Sodišče meni, da varstvo teh postopkov zagotavlja upoštevanje načel enakosti orožij in učinkovitega izvajanja sodne oblasti. Sodišče je v točki 87 te sodbe dodalo, da bi dostop stranke do dokumentov lahko izkrivil nujno uravnoteženost med strankami v sporu, ki je osnova načela enakosti orožij, če bi obveznost razkritja dokumentov veljala le za institucijo, na katero je bila naslovljena prošnja za dostop do dokumentov, in ne za vse stranke v postopku.
- 133 Tretjič, glede trditve v zvezi z napačno razlago člena 4(6) Uredbe št. 1049/2001, ki se nanaša na pravico do delnega dostopa, je treba poudariti, da iz splošnih domnev, navedenih v točkah 123, 130 in 131 te sodbe, izhaja, da za dokumente, na katere se te domneve nanašajo, ne velja obveznost razkritja njihove vsebine v celoti ali v delu.
- 134 Enaka ugotovitev velja med drugim za zavrnitev dostopa do dela pravnega nasveta, navedenega v točki 1(g) izpodbijane sodbe, ki je natančneje obrazložena med razlogi za razglasitev ničnosti izpodbijane odločbe v točki 197 navedene sodbe.
- 135 Zato je treba vse pritožbene razloge in njihove dele, ki jih je Komisija navedla v podporo pritožbi, sprejeti.
- 136 Iz zgoraj navedenega izhaja, da je treba izpodbijano sodbo v delu, v katerem je bila sporna odločba z njo razglašena za nično, razveljaviti.

Nasprotna pritožba

- 137 Družba Odile Jacob z nasprotno pritožbo predlaga razveljavitev izpodbijane sodbe v delu, v katerem je ta zavrnila njen predlog za razglasitev ničnosti sporne odločbe v delu, v katerem ta odločba zavrača dostop do celotnega mnenja pravne službe Komisije, navedenega v točki 1(g) navedene sodbe.
- 138 To pritožbo je treba glede na ugotovitve, ki so navedene zlasti v točkah od 128 do 134 te sodbe, zavrniti kot neutemeljeno.

Tožba pred Splošnim sodiščem

- 139 Člen 61, prvi odstavek, drugi stavek, Statuta Sodišča Evropske unije določa, da lahko Sodišče ob razveljavitvi izpodbijane sodbe, če stanje postopka to dovoljuje, samo dokončno odloči o zadevi. Poudariti je treba, da je v tem primeru tako.
- 140 Družba Odile Jacob je v utemeljitev svoje tožbe navedla štiri tožbene razloge, ki se nanašajo na neobstoj konkretnega in posamičnega preizkusa spornih dokumentov, na očitno napako pri presoji Komisije pri uporabi izjem iz člena 4(2) in (3) Uredbe št. 1049/2001, na kršitev pravice do dostopa do vsaj delov spornih dokumentov in na kršitev načela sorazmernosti, ker ni bilo opravljeno tehtanje med izjemami, ki so se uveljavljale, in prevladujočim javnim interesom, s katerim se upravičuje razkritje navedenih dokumentov.
- 141 Glede prvega in drugega tožbenega razloga je Komisija lahko, kot izhaja iz točk od 116 do 132 te sodbe, v obravnavanem primeru na podlagi člena 4(2), prva in tretja alineja, Uredbe št. 1049/2001 zavrnila dostop do vseh spornih dokumentov iz postopka nadzora zadevnih koncentracij, ki so bili predmet prošnje za dostop, ki jo je vložila družba Odile Jacob na podlagi te uredbe, ne da bi predhodno opravila konkreten in posamičen preizkus teh dokumentov.
- 142 Ker v tožbi ni bilo argumentov, ki bi lahko ovrgli splošne domneve, navedene v točkah 123, 130 in 131 te sodbe, družba Odile Jacob ne more upravičeno trditi, da bi Komisija morala opraviti konkreten in posamičen preizkus spornih dokumentov, in je zato treba prvi in drugi tožbeni razlog zavrniti.
- 143 Iz navedenega in iz točk 133 in 134 te sodbe izhaja, da je tretji tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev pravice do vsaj delnega dostopa do spornih dokumentov, brezpredmeten.
- 144 Glede četrtega tožbenega razloga, ki se nanaša na kršitev načela sorazmernosti, ker ni bilo opravljeno tehtanje med izjemami, ki so se uveljavljale, in prevladujočim javnim interesom, s katerim se upravičuje razkritje spornih dokumentov, je treba poudariti, da je Komisija v sporni odločbi menila, da je bil interes, ki ga je navajala družba Odile Jacob, vsekakor zasebni, in ne javni.
- 145 V zvezi s tem je treba poudariti, da ima v skladu s členom 4(2), zadnji stavek, in (3) Uredbe št. 1049/2001 lahko zgolj prevladujoči javni interes prednost pred obveznostjo varstva interesov iz odstavkov 2 in 3 tega člena.
- 146 Družba Odile Jacob je v vlogi, s katero se postopek začne, izrecno navedla, da ji sporni dokumenti omogočajo boljše uveljavljanje argumentov v okviru ničnostnih tožb, ki ju je vložila zoper odločbi o združljivosti in potrditvi. Ker družba Odile Jacob ni dokazala, da prevlada kateri koli javni interes, ki upravičuje razkritje spornih dokumentov, je treba ta tožbeni razlog zavrniti kot neutemeljen.
- 147 Zato je treba tožbo, ki jo je družba Odile Jacob vložila pri Splošnem sodišču za razglasitev ničnosti sporne odločbe, zavrniti.

Stroški

- ¹⁴⁸ Člen 122, prvi odstavek, Poslovnika določa, da če je pritožba utemeljena in če Sodišče samo dokončno odloči v sporu, odloči tudi o stroških. V skladu s členom 69(2) tega poslovnika, ki se na podlagi člena 118 tega poslovnika uporabi v postopku s pritožbo, se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Člen 69(4), prvi pododstavek, določa, da države članice, ki se kot intervenientke udeležijo postopka, nosijo svoje stroške.
- ¹⁴⁹ Ker je bilo pritožbi Komisije ugodeno, ker je bila nasprotna pritožba družbe Odile Jacob zavrnjena in ker je treba tožbo družbe Odile Jacob pred Splošnim sodiščem zavrniti, je treba družbi Odile Jacob v skladu s predlogi Komisije in družbe Lagardère naložiti, da poleg lastnih stroškov nosi stroške, ki sta jih priglasili Komisija in družba Lagardère na prvi stopnji in v postopku s to pritožbo.
- ¹⁵⁰ Češka republika, Kraljevina Danska, Francoska republika in Kraljevina Švedska nosijo lastne stroške.

Iz teh razlogov je Sodišče (tretji senat) razsodilo:

- 1. Točke od 2 do 6 izreka sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 9. junija 2010 v zadevi Éditions Jacob proti Komisiji (T-237/05) se razveljavijo.**
- 2. Nasprotna pritožba se zavrne.**
- 3. Tožba, vložena pred Splošnim sodiščem Evropske unije za razglasitev ničnosti Odločbe Komisije D (2005) 3286 z dne 7. aprila 2005 v delu, v katerem je bila z njo zavrnjena prošnja družbe Éditions Odile Jacob SAS za pridobitev dostopa do dokumentov, ki se nanašajo na postopek nadzora nad koncentracijami COMP/M.2978 – Lagardère/Natexis/VUP, se zavrne.**
- 4. Družbi Éditions Odile Jacob SAS se naloži, da poleg lastnih stroškov nosi stroške, ki sta jih priglasili Komisija in družba Lagardère SCA na prvi stopnji in v postopku s to pritožbo.**
- 5. Češka republika, Kraljevina Danska, Francoska republika in Kraljevina Švedska nosijo svoje stroške.**

Podpisi